

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 497

гр. Пазарджик, 10.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело № 20235200100490 по описа за 2023 година

Производството е по чл.140 от ГПК.

Образувано е по повод предявен иск от К. С. Б. ,чрез пълномощника му адв. Л.Л. (АК-Пз) против Прокуратурата на Република България, гр.София, бул. „Витоша“ № 2, с която е предявен иск по реда на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, с искане за присъждане на обезщетение в размер на 50 000 лв., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 12.11.2019 г. - за причинените на ищеца неимуществени вреди от незаконно повдигнато му обвинение по чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.198, ал.1, т.4 от НК и незаконното предаване на съд за престъпления по чл.198, ал.1, т.4 и чл.339, ал.1 от НК, за които същият е бил оправдан.

Твърди,че против доверителя му К. С. Б. е водено досъдебно производство - сл. дело № 69/2016 г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура - Пазарджик и преписка вх. № 2126/2016 г. по описа на Районна прокуратура - Пазарджик, като на 15.08.2016 г. му е повдигнато и предявено обвинение за извършено престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 3 предл. 1, във вр. с чл. 209 ал. 1, във вр. с чл. 26 ал. 1 от НК.

Досъдебното производство е проведено в рамките на година и половина, до началото на 2018 г., когато по внесен от Районна прокуратура - Пазарджик обвинителен акт е образувано ИОХД No 322/2018 г., по описа на Районен съд - Пазарджик. В разпоредителното заседание проведено на 26.03.2018 г. съдебното производство е прекратено и делото е върнато на Районна прокуратура - Пазарджик за отстраняване на допуснатите отстраними съществени процесуални нарушения и изпълнения на указанията дадени в мотивната част на протоколното определение.

След отстраняване на нарушенията Районна прокуратура Пазарджик отново е внесла обвинителния акт в Районен съд - Пазарджик, като е образувано НОХД № 1232/2018 г., и съдебното производство отново е прекратено, тъй като в разпоредителното заседание е констатирано, че делото е подсъдно на Районен съд - Пещера.

След изпращането на делото в Районен съд - Пещера е образувано НОХД № 265/2018 г. по описа на същия съд, като в периода 17.10.2018 г. до 08.07.2019 г. са проведени общо седем съдебни заседания, като е прието, че делото съдържа класифицирана информация и същото е засекретено.

С присъда № 24/08.07.2019 г., Пещерският районен съд е оправдал К. С. Б., като го е признал за невиновен, за това, че за периода 01.08.2013 г. - 18.07.2016 г. в гр. П. и в гр. П., при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага е поддържал у А. Ф. А. А. и Ю. И. Н., и възбудил у К. Г. И. заблуждение и с това е причинил имотна вреда на „Джордан“ ООД, гр. Пазарджик с управител А. Ф. А. А. и на „Гудека“ АД, гр. Пловдив, с представител К. Г. И. като измамата е извършена от длъжностно лице - служител на МВР, и е в общ размер на 3 750.00 лв. - деяние по чл. чл. 210 ал. 1 т. 3 предл. 1, във вр. с чл. 209 ал. 1, във вр. с чл. 26 ал. 1 от НК.

В установения от закона срок, на 15.07.2019 г. Районна прокуратура - Пазарджик е подала въззивен протест против посочената присъда, като е поискала отмяната ѝ, и признаването на поде. К. С. Б. за виновен. На 25.10.2019 г. е подаден и допълнителен протест в подкрепа на цитираните искания на прокуратурата.

В резултат на подадения въззивен протест наказателното производство против доверителя му продължи по ВНОХД № 656/2019 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, който след разглеждане на казуса се произнесе с решение № 149 от 12.11.2019 г., влязло в сила на същата дата, с което потвърди първоинстанционната оправдателна присъда.

В рамките на наказателното производство против доверителя му, по инициатива на водещия разследването следовател беше изискана кадрова справка, от която е видно, че К. С. Б. е бил назначен като служител в МВР със заповед рег. № 52/11.03.2005 г. на длъжност „Полицай“ в група „СПООР“ на сектор „Охранителна полиция“, към РПУ - Пазарджик при РДВР - Пазарджик, считано от 15.03.2005 г. и му е било присвоено звание „Сержант“. Последователно е заемал следните длъжности:

Полицай в група „СПООР“, сектор „Охранителна полиция“ при ОДП - Пазарджик - 2006 г.; Младши полицейски инспектор в група 01 - „Териториална полиция“ на сектор „ООРП“ към РУП при ОДМВР - Пазарджик - 2009 г. Младши полицейски инспектор в група 01 - „Териториална полиция“ на сектор „ОП“ към РУП при ОДМВР - Пазарджик - 2009 г. Полицейски инспектор Шеста степен в група 02, „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУП - Пазарджик при ОДМВР - Пазарджик - 2012 г.; Полицейски инспектор Пета степен в група 02, „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУП - Пазарджик при ОДМВР - Пазарджик - 2013 г.; Полицейски инспектор Пета степен в група 02, „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУП - Пазарджик при ОДМВР - Пазарджик - 2014 г.; ВПД - 1 година Началник на група „Охранителна полиция“ към РУП - Пещера, при ОДМВР - Пазарджик, считано от 03.11.2014 г.; Прекратено ВПД - 1 година Началник на група „Охранителна полиция“ към РУП - Пещера, при ОДМВР - Пазарджик, считано от 20.04.2015 г.; Полицейски инспектор Пета степен в група 02, „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУП - при ОДМВР - Пазарджик, считано от 20.04.2015 г.; ВПД - 1 година Началник на група „Охранителна полиция“ към РУП - Пещера, при ОДМВР - Пазарджик, считано от 28.07.2015 г.; Началник на група „Охранителна полиция“ към РУ - Пещера, при ОДМВР - Пазарджик, считано от 28.07.2015 г.; Присъждани са му били следните категории Категория Е - полицай III степен - 2006 г.; Категория Д - главен полицай - 2009 г.; Категория Г - Инспектор III степен - 2012 г.; Инспектор - 2015 г.; Старши инспектор - 2015 г.; Награждаван е бил както следва: Благодарност с 3 дни отпуск от Директор на ОДМВР - Пазарджик - 2010 г.; Индивидуална парична награда в размер на 41 лв. от Министър МВР - 2013 г.; Писмена похвала от ВПД Директор ОДМВР - Пазарджик - 2014 г.; Писмена похвала от Директор ОДМВР - Пазарджик - 2015 г.; Колективна парична награда - 300 лв. от Министър на МВР - 2016 г.; Не са му били налагани дисциплинарни наказания и е участвал в множество курсове за подготовка и специализация, вкл. и курс за заемане на ръководна длъжност в състава на МВР. Охарактеризиран е положително, като видно от представена по делото служебна характеристична справка, К. С. Б. се справя успешно със поставените му задачи, изпълнява добросъвестно и своевременно служебните си задължения. Притежава добра теоретична подготовка, която прилага на практика. Проявява се като добре организиран, познава естеството на работата и свързаните с нея служебни задължения. Отговорен е към поставените му задачи, умее да взема точни решения. Умее правилно да планира и структурира последователността на действията си съобразно конкретния случай, и да взема своевременно решения. Има изграден авторитет и работи с нужната готовност и усърдие при справяне с интензивната натовареност в работата. Умее да работи в екип и притежава способността да създава с работата си положителна мотивация у колегите си. В професионалната си дейност спазва морално - етичните правила на поведение съобразно Етичния кодекс на държавните служители в МВР. Демонстрира желание за личен принос в работата, усърдие и отговорност, обективност и безпристрастност, инициативен е и поема с готовност допълнителни задачи.

Непосредствено след и като последица от привличането му в качеството на обвиняем на цитираната по-горе дата, със заповед на Министъра на вътрешните работи № 8121К - 3284/23.08.2018 г. срещу К. С. Б. бе образувано дисциплинарно производство, като същият бе временно отстранен от заеманата към момента длъжност Началник група „Охранителна полиция“ към РУ - Пещера при ОДМВР - Пазарджик и му бяха отнети служебната карта, служебният знак и служебното оръжие.

След проведеното дисциплинарно производство със заповед на Министъра на вътрешните работи №

8121К - 7064/20.09.2017 г. на основание чл. 204 т. 1, чл. 197, ал. 1 т. 6, чл. 194 ал. 2 т. 1, предл. първо /неизпълнение разпоредбите на ЗМВР/, във вр. С чл. 249 ал. 9 ОТ ЗМВР и Т. 4 във вр. с т.т. 15, 19, 20, 25, 42 и 44 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, чл. 203 ал. 1 т. 7, предл. 2 - ро, алтернатива първа и втора/ деяние несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите в МВР, уронващи престижа на службата/ ОТ ЗМВР и ЧЛ. 226 ал. 1 Т. 8 от ЗМВР на доверителя му К. С. Б. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в МВР.

Цитираната по-горе заповед № 8121К - 7064/20.09.2017 г. е обжалвана от К. Б. пред ВАС, като производството е протекло по адм. дело № 12350/2017 г. по описа на ВАС, по което жалбата е приета за неоснователна, и като такава отхвърлена с решение № 1241/30.01.2019 г.

По касационна жалба против посоченото решение ВАС в производството си по адм. дело No 3860/2019 г. го отмени и реши въпроса по същество, като с решение № 11226/18.07.2019 г. отмени и заповед № 8121К - 7064/20.09.2017 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на К. С. Б. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Наказателният процес воден против доверителя ми К. С. Б., в двете му фази продължи повече от три години - от момента на повдигане на обвинението на 15.08.2016 г. до момента на влизане в сила на оправдателната присъда на 12.11.2019 г. От момента на привличане като обвиняем му бе наложена мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 2 000 лв.

Фактът на воденото срещу К. С. Б. наказателно производство стана известен на повечето негови роднини, приятели, познати, колеги и съграждани. Уронен беше неговият безспорен авторитет и беше разколебано доверието към него като честен и почтен гражданин, и служител на ръководна длъжност в МВР - доверие, което в продължение на дълги години бе изграждал. Последното е видно, както от справката за кариерното му развитие, така и от служебната му характеристика.

Всичко това се отразило изключително неблагоприятно върху доверителя ми, като беше накърнено неговото достойнство, доброто му име и репутация в обществото. Разколебана беше вярата му в правосъдието в Република България.

Като последица от воденото против К. С. Б. наказателно производство се променили дори отношенията му с колеги, приятели и познати. Редица негови колеги и близки приятели се дистанцирали, като се отнасяли към Б. с недоверие и като към човек, който е преследван от закона за извършено тежко умишлено престъпление.

През времето докато трае наказателното производство, доверителят му К. С. Б. живеел в непрекъснат стрес и притеснения, като по повод на повдигнато му обвинение изпитвал срам и разочарование от правоохранителните органи. В резултат на това се затворил в себе си, стана необщителен, загуби сън и апетит. Допълнително страдал от факта, че неговото семейство - съпруга и дете, а и останалите близки от фамилията кръг съпребивават тежко случващото, като това се отразява негативно върху тяхната психика.

През цялото това време К. С. Б. бил принуден да понася и всички ограничения, и неудобства, които качеството му на обвиняем и подсъдим му налагаше, а именно да се явява за провеждане на следствени действия по досъдебното производство и в съдебни заседания, както и да тръпне от срам, че е подсъдим и от страх, че ще бъде осъден без да има вина и ще влезе в затвора.

Едновременно с това, както е описано по-горе, след отстраняването му от заеманата длъжност и дисциплинарното му уволнение, доверителят ми загуби работата и доходите си, което допълнително стресира както него, така и близките му. В продължителен период от време се чувстваше отчаян, обезверен и непълноценен, тъй като не беше в състояние да внася доходи в семейния бюджет.

След отмяната на заповед № 8121К - 7064/20.09.2017 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на К. С. Б. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и влизане в сила на оправдателната присъда, доверителят му за кратък период от време бе възстановен на служба в МВР, но не на длъжността, от която е освободен в ОДМВР - Пазарджик, а на длъжност „Началник на група“ в сектор „Пътна полиция“ ОДМВР - Благоевград.

След като заел посочената длъжност се оказало, че повечето от колегите му се отнасят към него с недоверие, като към човек, който е бил уволняван и съден, а едновременно и чужд за тяхната дирекция.

Едновременно с това К. Б. срещнал допълнителни трудности и с това, че не разполага с жилище в Б. и не бил в състояние да премести и устрои съпругата и детето си. Всичко това го принудило да сложи край на

кариерата си в органите на МВР и той напуснал.

Формулира искане да се постанови решение, с което на основание чл. 2, ал. 1 т. 3 предл. 1 от ЗОДОВ да осъдите Прокуратурата на Република България, представлявана от и. ф. на Главния прокурор Б. Б. С. да заплати на доверителя ми К. С. Б. за претърпени неимуществени вреди в резултат на незаконно обвинение срещу него за извършено престъпление по НК, като е бил оправдан, обезщетение в размер на 50 000 лв. /петдесет хиляди лева/, ведно със законната лихва, считано от влизане в сила на оправдателната присъда - 12.11.2019 г, и присъдите в тежест на ответника направените разноски по делото.

Сочи доказателства и прави доказателствени искания За изискване на НОХД № 265/2018 г. по описа на Районен съд Пещера, За установяване на нанесените на доверителя му неимуществени вреди моли да допуснат до разпит трима свидетели при режим на довеждане

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от Прокуратурата на РБ чрез представител от страна на ОП-Пазарджик.Становището е, че предявеният иск е допустим, тъй като с оглед твърденията по исковата молба, е налице влязла в сила оправдателна присъда. При тези данни, от формална гледна точка е осъществен фактическият състав за отговорност на държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. По основателността на исковата претенция:Оспорва изцяло исковата претенция по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, като недоказана, както по основание, така и по размер.Счита,че твърденията, изложени в исковата молба са общи, не са подкрепени с конкретни доказателства.Освен основателността на претенцията си, в тежест на ищеца е да докаже наличието на твърдените неимуществени вреди, непосредствената им причинно- следствена връзка с незаконното обвинение за престъпление от общ характер, както и техният размер. Ищецът не представя доказателства в подкрепа на фактическите твърдения в исковата молба, както и за реално претърпени морални вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконното обвинение. Неимуществените вреди се изразяват в засягане на нематериални блага и личната сфера на правните субекти, каквито са личността и достойнството, гърленето на болки и страдания, негативни физически и психически преживявания. Неимуществените вреди подлежат на доказване, а не се предполагат. Те трябва да се установят с конкретни доказателства по делото, а не с общи твърдения, тъй като за всеки отделен човек са индивидуално определяеми и съдът не може да предполага тяхната наличност.В тази връзка, недоказани изцяло са твърденията на ищеца К. Б., че от незаконното обвинение спрямо него са настъпили отрицателни последици, изразяващи се в преживени стрес и притеснения, срам и разочарование от правоохранителните органи, притеснения за семейството, безсъние, безапетитие, в ограничаване на социалните контакти, уронен авторитет, нахърнено достойнство, добро име и репутация в обществото и засегнат професионален авторитет, които да са пряка последица от действия на ответника, още повече, че Прокуратурата на Република България не е разпространявала данни за разследването и не следва да отговаря за отзвук му в обществото. **Оспорва исковата претенция ,като** прекомерна и не съобразена с принципа на справедливост по чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика за аналогични случаи (включително и тази на ЕСПЧ), както и с обществено- икономическите условия в страната. При определяне размера на обезщетение за неимуществени вреди, съдът съобразява негативните последици върху личността и психиката на лицето, срещу което е упражнена наказателната репресия, отражението, което същата е дала върху семейния и приятелския му кръг, сред колегите и обществото, данни за това доколко повдигнатото обвинение за деянията, които лицето е извършило се е отразило негативно на физическото му здраве, на възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, като вземе предвид и продължителността на воденото производство, постановените ограничения в хода на същото, взетите мерки за неотклонение.Следва да се отбележи, че воденото срещу ищеца наказателно производство е било за тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, но независимо от това спрямо него, с оглед изложеното в исковата молба е била взета една от най- леките мерки за неотклонение- „парична гаранция“, като не са прилагани каквито и да било други мерки за процесуална принуда. При отчитане продължителността на воденото срещу ищеца К. Б. наказателно производство, следва да бъде съобразена практиката на ВКС относно това, че доколко този факт може да увеличи вредните последици за ищеца, е обстоятелство, което е предмет на конкретна преценка. Тази степен обаче не следва да намира изражение в увеличаване на размера на обезщетението в геометрична прогресия, без да се изследва и отчита в конкретната дейност на съда прякото значение, което продължителността има за конкретно претендираната вреда с оглед нейното естество. За продължителността на съдебната фаза на процеса, не може да се ангажира отговорността на Прокуратурата на Република България, тъй като в съдебна фаза друг е ръководно решаващият орган- съдът, и от него зависи продължителността на тази фаза.Според възприетото в т. II на Постановление № 4/23.12.1968 г. на

Пленума на ВС, въпрос на фактическа преценка с оглед конкретните факти и обстоятелства, както и с личността на увредения е определянето на конкретния паричен еквивалент на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно константната съдебна практика, размерът на обезщетението за неимуществени вреди е свързан с критерия за справедливост, дефиниран в чл. 52 от ЗЗД, като справедливостта не е абстрактно понятие, а се извежда от преценката на конкретни обстоятелства. Следва да се има предвид, че паричното обезщетение за морални вреди трябва да съответства на необходимото за преодоляването им и че не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта определяне на парично обезщетение, по- голямо от нужното за обезщетяване на претърпените вреди, както е упоменато в Решение № 832/10.12.2010 г. по гр. д. № 593/2010 г. на ВКС, IV г.о.

Според законовия критерии, обезщетението следва да е съобразено с вида и характера на упражнената процесуална принуда, с продължителността и интензитета на претърпените негативни изживявания и с причиненото здравословно увреждане, ако е настъпило такова. В Решение № 488/23.04.2013 г. по гр. д. № 85/2012 г., ВКС, IV г.о. е прието, че като база за определяне на паричния еквивалент на неимуществените вреди, следва да служи още икономическия растеж, стандарта на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на увреждането, както и обстоятелството, че осъждането само по себе си също има ефект на репарация. Размерът на обезщетението не следва да бъде източник на обогатяване на пострадалия, като от значение е и създадения от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи, тъй като в сферата на нематериалните ценности равенството в обществото намира най- чист израз, а „справедливостта“ до голяма степен е изпълнена с морално съдържание и отразява обществената оценка на засегнатите материални блага.

Претендираното обезщетение за неимуществени вреди не е съобразено с икономическия стандарт в страната и размерът му е в разрез с принципа на обезвреда по смисъла на ЗОДОВ.

Отделно от това, независимо от обективния характер на отговорността по ЗОДОВ, в тежест на ищеца е да докаже твърдените вреди, техният размер и връзката им с незаконното обвинение. В точка 11 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2004 г. на ВСК по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК приема, че обезщетението се определя с оглед особеностите на всеки конкретен случай и при наличието на причинна връзка с незаконните актове на правозащитните органи. Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преките обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите.

Противопоставя се на направеното искане за допускане до разпит на двама свидетели, тъй като не са спазени изискванията на чл. 156, ал. 2 и чл. 159, ал. 2 от ГПК- не са посочени имената им, както и конкретните обстоятелства, които ще установява всеки един от тях чрез показанията си.

На основание чл. 143, ал. 2, чл. 144, ал. 1 и ал. 2 и чл. 147 от ГПК, а и след приобщаването към доказателствения материал на приключено НОХД № 265/2018 г. по описа на Районен съд- Пещера и запознаване с материалите по него, ще се възползва от правото на ответник в открито съдебно заседание да сочим и други доказателства, да изложим допълнителни доводи в подкрепа на поддържаното от нас становище, в това число и относно евентуалното приложение на чл. 5 от ЗОДОВ или да твърдим нови или нововъзникнали обстоятелства от значение за делото.

Съобразно така изложеното съдът намира, че следва при условията на чл.140 от ГПК да пристъпи към произнасяне по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата, като настоящето определение представлява и проект за доклад по делото при спазване изискванията на чл.140, ал.3, пр.2 от ГПК във връзка с чл.146 от ГПК :

Правното основание на предявените искове е чл.2, ал.1,т.3 от ЗОДОВ - главният иск и чл.86 от ЗЗД на акцесорния. Същите са процесуално допустими като предявени от надлежна страна, при наличие на правен интерес за същата.

По доказателствените искания направени от страните:

Приема представените от ищеца заверени копия от писмени доказателства приложени към исковата молба по опис.

Анализа на изложените от страните доводи сочи, че между страните са спорни основанията и размера на

вредите, както и дали същите са пряка последица от действията на Прокуратурата на РБ.

Ето защо, тези обстоятелства се нуждаят от доказване.

На основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК съдът дава възможност на страните да упражнят правата си като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения при условията на чл.154 ГПК. В този смисъл ищецът ще следва да установи правопораждащите за него факти и обстоятелства - причиняването, вида и интензитета на твърдените от него за изживени неимуществени вреди. Ответната прокуратура ще следва да установи правопогасяващите факти, сочени от нея.

Наред с горното и при спазване изискванията на чл.146, ал.2 от ГПК съдът ще следва да укаже на ищеца, че е в негова тежест е да установи и размера на претърпените от него неимуществени вреди.

По искането за събиране на гласни доказателства :Съдът намира,че следва да бъдат допуснати до разпит двама свидетели за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства в едноседмичен срок от получаване на определението,като се откаже допускането да разпит на още 1 свидетел за установяване на същите обстоятелства.

Ще следва да се изиска от РС-Пещера посоченото НОХД № 265/2018г. по описа на РС Пещера.

На основание чл.146, ал.3 от ГПК съдът следва да даде възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверени копия на писмените доказателства, описани в раздел „Доказателствени искания” на исковата молба.

ДОПУСКА до разпит двама свидетели за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства в едноседмичен срок от получаване на определението,като отказва допускането до разпит на още 1 свидетел за установяване на същите обстоятелства.

ДА СЕ ИЗИСКА и ПРИЛОЖИ по настоящото дело от РС-Пещера посоченото НОХД № 265/2018г. по описа на РС – Пещера.

УКАЗВА на страните, че твърденията им се нуждаят от доказване.

ДАВА възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 27.11.2023г. от 10,40 часа, за която дата да се призоват страните и ОП гр.Пазарджик.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от същото да се връчи на страните и на Окръжна прокуратура гр.Пазарджик.

Препис от отговора на Прокуратурата да се връчи на ищеца.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____